

ANÀLISIS URBÀ SANEJAMENT AGRÍCOLA I FORESTAL

Part de la funció pedagògica del museu, es centra en fer difusió de les característiques dels espais boscosos i de la importància del manteniment d'aquests per a procurar-ne una bona qualitat, salut, i seguretat contra incendis. Per aquest motiu es creu que, predicant amb l'exemple, l'entorn natural immediat al museu també hauria de ser recuperat, guanyant, alhora, espais verds de qualitat d'interès local.

ESPAIS IMMEDIATS A LA PARCEL·LA DEL MUSEU

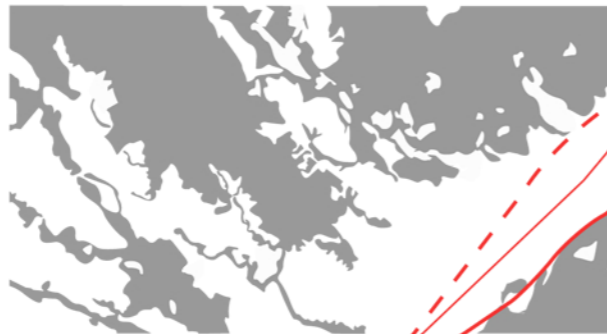

EVOLUCIÓ DE LA MASSA FORESTAL

La considerable disminució de l'activitat agrícola, provocant una conseqüent invasió dels camps de cultiu per part de massa forestal no mantinguda; han format un cordó-pòlvori de bosc que hauria de ser tractat al voltant dels nuclis habitats.

Vista d'ocell sobre la zona 1945

Vista d'ocell sobre la zona 1986

Vista d'ocell sobre la zona 2015

SOBRE LA BIODIVERSITAT

Aquest projecte proposa que els límits no es centrin en la parcel·la del Museu; sinó que es vagi més enllà i la seva actuació serveixi per millorar la qualitat i la salut de l'entorn immediat a aquest. Eliminar espècies invasores de les zones inundables i recuperar camps de conreu perduts és part d'aquesta actuació.

ARBRES AUTÒCTONS vs ESPÈCIES INTRODUIDES

Peri que fa a la recuperació dels antics cultius arboris de llera dels quals s'ha erradicat l'acàciahi ha un replanteig sobre les espècies més adequades per a col·locar-hi. Aquesta taula mostra quines són les escolides i perquè i també les seves avantatges respecte el plataner, el qual hi ha estat plantat com a cultiu durant molts anys i, per tant, el qual també s'ha plantejat mantenir com a memòria històrica de l'evolució del cultiu de ribera.

* El plataner és la principal espècie arbòrea plantada a zona de ciutat jardí de Sant Celoni, el que es busca amb aquesta taula és comparar-lo amb altres espècies arbòrees de caire més autòcton per veure quines són les més favorables per a substituir-lo

Actualment, una desmesurada massa boscosa sense gestionar dificulta un desenvolupament favorable d'espècies naturals diferents que enriqueixin aquest espai.

fórmula

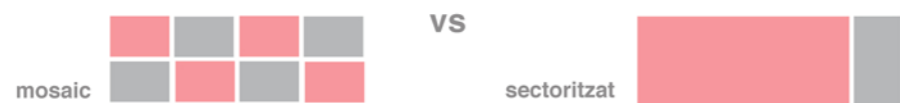
Perquè la composició vegetal de l'entorn i la gestió d'aquest afecta significativament el percentatge de BIODIVERSITAT que hi ha en un espai natural. L'esquema busca explicar com es considera que s'hauria d'organitzar l'estratègia natural i paisatgística de la franja de límit i la zona de ciutat-jardí de Sant Cugat per tal de millorar-ne la BIODIVERSITAT.

estat actual

Conclusions d'estudis de BIODIVERSITAT extretes per la biòloga i paisatgista Anna Zahonero afirmen que, per a optimitzar aquesta (fins a triplicar l'actual) és molt convenient crear una composició de mosaic entre el bosc i la zona agrícola alhora que augmentar, en gran mesura, aquesta segona modalitat d'espai gestionat i antropitzat.

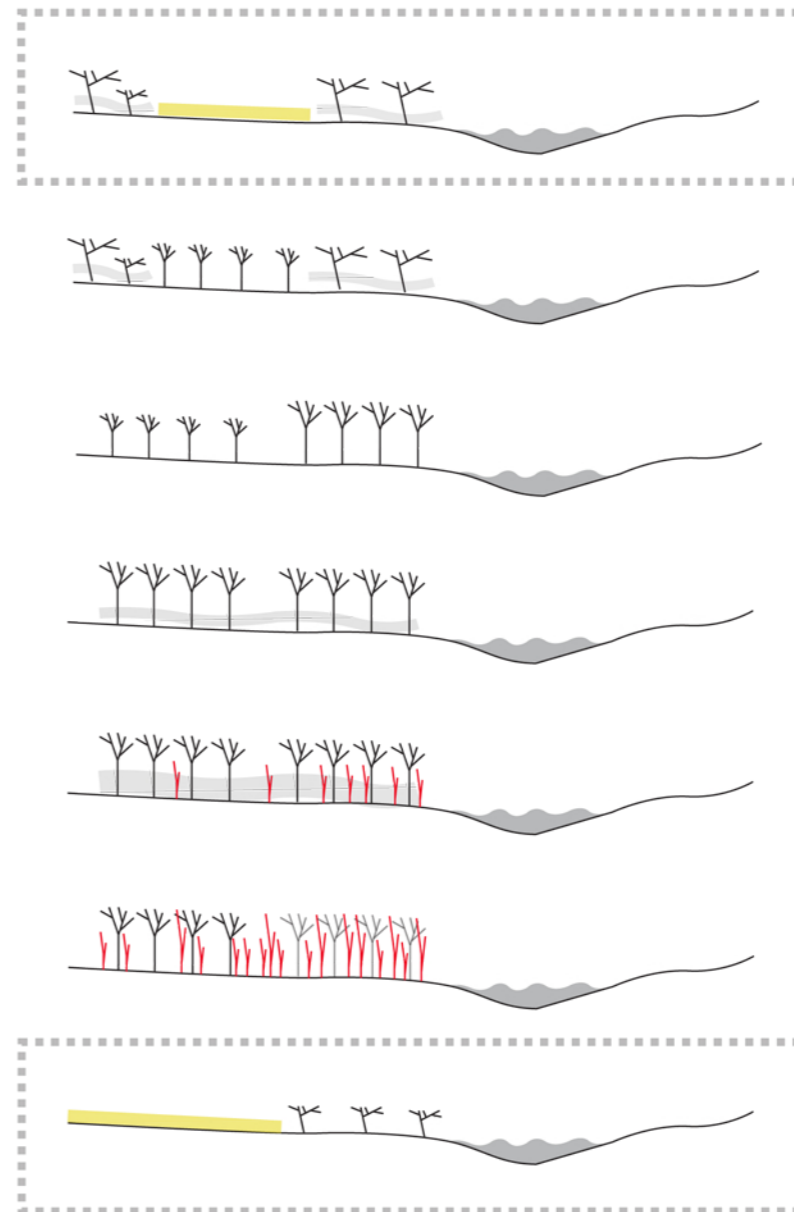
composició

problemes sanitaris	acumulació de fulles	font d'al·lèrgies	arreïament	observacions
alzina	robre	cirerer d'arboç	boix grèvol	plataner
és perenne, per tant, ombrívol caduc i per tant permet més assoliment	el seu fruit embruta si no es recull s'hauria d'escollir una varietat sense punxes	la fulla no es podreix, el seu fruit causa al·lèrgia, les arrels malmeten les construccions en sòl i subsòl properes		
de major a menor				

EVOLUCIÓ DE LA ZONA DE RIBERA

Sanejar els espais de ribera de la Riera del Pertegàs permetran, per una banda, sanejar aquest espai natural, i per l'altra, recuperar una zona amb possibilitats lúdiques i de pulmó verd del municipi.

Inicialment, els prats de les zones inundables de les rieres que eres prou planeres es destinaven a terres de conreu. Les que no eren prou accessibles continuaven sent boscoses com ho havien estat sempre. Per protegir aquests conreus s'utilitzaven gabions ("xavagons", com s'anomenen a la zona).

estat inicial

Amb l'auge de la indústria forestal, les plantacions silvícoles van substituir els conreus.

Amb l'auge de la indústria forestal, les plantacions silvícoles van substituir els conreus.

La venda de fusta va prendre tal protagonisme a principis del SXX que la seva explotació ocupava tot el terreny hàbil per a tal.

Amb la caiguda en picat del preu de la fusta i el consegüent abandonament de les plantacions, una espècie invasora procedent del continent americà, l'Acàcia, es va anar apoderant dels boscos abandonats.

Però la fusta d'Acàcia ha resultat ser un material sorprenentment resistent a la intempèrie i molt més favorable per a l'ús en mobiliari urbà que qualsevol altra espècie autòctona. Per això, seguint els consells de l'Agència Catalana de l'Aigua es proposa erradicar-la i aprofitar-ne la fusta per a l'elaboració del Museu.

després de l'erradicació de les espècies invasores i el sanejament forestal, s'espera poder recuperar aquelles terres de conreu inicials per a aconseguir, així, una millora en la biodiversitat local.

sanejament de lleres